

Arrest

nr. 282 534 van 27 december 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. DOTREPPE
Kroonlaan 88
1050 ELSENE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 23 december 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing van 18 december 2022 tot terugnrijving.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. DOTREPPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 december 2022 komt de verzoekende partij vanuit Chisinau aan op de luchthaven van Zaventem. Diezelfde dag wordt haar een beslissing tot terugnrijving (bijlage 11) gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 18.12.2022 om 14:40 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussels National, werd door ondergetekende, V.G., 1ste Inspecteur de heer:

naam G. (..) voornaam M (...)

geboren op X te Ozalp geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Turkije wonende te (..)

houder van het document speciaal paspoort Turkije nummer xxxxxxxxxxxx afgegeven te (..) op 01.07.2019 afkomstig uit Chisinau met 5F835, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

(..)

X (E) is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is in het bezit van een Speciaal paspoort van Turkije welk visumvrij is voor een periode van 90 dagen op 180 dagen. Echter hij is niet in het bezit van een terugkeerticket en kan zodoende niet aantonen dat hij deze visumvrije periode zal respecteren. Verder blijkt uit zijn verklaringen dat hij een langdurig verblijf op het grondgebied beoogt doch hij is niet in het bezit van een machtiging tot verblijf of een geldig vestigingsvisum (visum type D).

(..)"

2. Over de rechtspleging

In het verzoekschrift vraagt de verzoekende partij dat het Frans wordt gebruikt als proceduretaal.

Artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend."

De proceduretaal is in casu niet bepaald overeenkomstig artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet. De zaak dient dus ook voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) te worden behandeld in de taal waarvan de wet het gebruik oplegt aan de administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten, i.e. deze waarin de beslissing is gesteld (cf. RvS 17 april 2002, nr. 105.632).

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, is erop gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, a fortiori, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de Vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en – op het eerste gezicht – onbetwistbaar moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet worden bevolen.

3.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

Artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot teruggrijping kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 18 december 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreffende dit verzoek nog geen beslissing heeft genomen.

De advocaat van de verzoekende partij betwist niet dat er een verzoek tot internationale bescherming hangende is en gedraagt zich wat betreft de vraag naar de hoogdringendheid naar de wijsheid van de Raad.

Op het ogenblik van het indienen van de huidige vordering en op het ogenblik van de terechtzitting is er aldus een eerste beschermingsverzoek hangende waarvoor nog geen beslissing werd genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verder stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geen *“verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, §3”* van de Vreemdelingenwet is nu een eerste beschermingsverzoek geen *“tweede volgend verzoek of meer”* betreft.

De uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing is aldus opgeschort zolang de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen beslissing heeft genomen in het kader van dit eerste internationaal beschermingsverzoek van de verzoekende partij. Het gegeven dat de verzoekende partij zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet doet hieraan geen afbreuk.

De Raad benadrukt dat niet anders dan vastgesteld kan worden dat momenteel, dankzij het bepaalde in artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet, de beslissing hoe dan ook niet ten uitvoer kan worden gelegd, nu het onderzoek door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen loopt. Bijkomend merkt de Raad op dat mocht de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overgaan tot het erkennen of toekennen van internationale bescherming, hiertegen bij de Raad eveneens een beroepsmogelijkheid openstaat met schorsende werking op grond van artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet. Mocht dit beroep worden verworpen, dan dient er geen nieuwe beslissing tot teruggrijping te worden genomen en is de thans bestreden beslissing weer uitvoerbaar. Het staat de verzoekende partij evenwel vrij thans een gewoon schorsings- en annulatieberoep in te dienen conform artikel 39/82, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet en indien de situatie opnieuw dringend wordt de versnelde behandeling van dat beroep te vorderen bij voorlopige maatregelen.

De huidige vordering beoogt niets anders dan de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die de facto reeds van rechtswege geschorst is.

In de gegeven omstandigheden wordt geen uiterst dringende noodzakelijkheid aangetoond.

Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER